

DUMNEZEU ARE PREGĂTITĂ O CALE

Victoria - Canada

Haideți să rămânem în picioare numai un moment înainte să ne rugăm. Are cineva aici o cauză specială pentru care doriți ca Dumnezeu să răspundă? Ridicați-vă mâinile. Să vă gândiți în inimile voastre la ceea ce doriți să cereți. În regulă. Aici sunt două cereri. Haideți să ne aplecăm capetele.

Tatăl nostru ceresc, noi ne apropiem de tronul Tău de har. Noi nu încercăm să venim prin nici un alt fel pentru că avem nevoie de har. Noi nu am putea sta în fața tronului de judecată. Isus a stat acolo pentru noi. Noi stăm acum la tronul Său de har cu promisiunea aceasta binecuvântată că dacă cerem ceva în Numele Său, vom primi. Noi suntem niște oameni foarte privilegiați în seara aceasta pentru că avem această promisiune.

Tată, Tu ai văzut aceste mâini ridicate și sunt sigur că Tu știi ce a fost înapoia lor, acele dorințe ale inimii. Doamne, Tu să răspunzi din plinătatea gloriei Tale.

Eu mă rog pentru această adunare, pentru păcătos, pentru necredincios și pentru cel fără Dumnezeu. Noi ne rugăm pentru bolnavi și pentru cei neputincioși, care sunt aici sau în alte părți, pentru frații predicatori din toată țara, care dețin drepturile prețioase ale Domnului Isus și Cuvântului Său. Dă-ne Doamne o revărsare mare a Duhului Său în seara aceasta în așa fel ca atunci când plecăm, să putem spune ca cei ce se întorceau din Emaus în acea seară: „Oare nu ne ardeau inimile în noi când ne vorbea atunci pe drum?” Noi cerem asta în Numele lui Isus, Fiul Tău. Amin. Puteți să vă așezați.

Este bine că ne aflăm din nou aici în seara aceasta și am avut privilegiul să dau mâna cu niște prieteni mai vechi, predicatori pe care îi cunoșteam de-o vreme încoace. Fratele Andrew Rasmussen, este unul dintre ei, apoi și fratele Tom de aici și alți frați pe care i-am întâlnit în diferite adunări. Noi suntem foarte fericiți să îi avem printre noi în seara aceasta și să se roage pentru adunare. Noi am avut un timp glorios seara trecută în mica noastră adunare.

După cum am spus și înainte vreau să cer scuze fraților predicatori care fac parte din această convenție de aici. Eu nu am dorit să vin aici când voi ați avut o convenție, a fost numai în trecere în această parte. Fratele Eddie a spus: „Noi ne-am oprit numai timp de o noapte sau două din drum”, sperând ca într-o zi, prin cooperarea dintre toți predicatorii din insula de aici să putem avea undeva o adunare mai mare.

Eu am venit aici cu fratele Eddie pentru prietenii lui indieni. Noi am avut un timp minunat în acel loc care se numește Portul Alberni, împreună cu prietenii noștri indieni și albi. Noi am avut un timp minunat acolo și nădăjduim să ne întoarcem în curând ca să-i vedem din nou pe toți.

Aceasta este a 11-a adunare ținută una după alta și sunt foarte obosit. Trebuie să plec mâine după serviciu ca să ajung în Tucson Arizona iar de-acolo poate voi merge în Phoenix. După aceea mă voi duce o vreme în Alaskan Highway ca să mă odihnesc. Eu mă voi duce acolo împreună cu un prieten, fratele Eddie. Eu trebuie să fiu acolo la întâi August, așa că trebuie să mă mișc repede. După aceea mă voi întoarce și voi călători peste ocean în Tanganika și Uganda, în Africa de Sud, ca să fac turul lumii, apoi mă voi întoarce înapoi la primăvara următoare, dacă este cu voia Domnului și dacă El, dorește ca eu să continui slujba de evanghelizare pentru Gloria Sa.

Mi s-a promis deja că voi avea un nou cort mare, cu tot cu camionete și trailere, iar toate sunt deja plătite. Nu este nevoie nici măcar să adun bani din donații. Nu este acesta un lucru minunat? Asta numai dacă este voia Lui. El întotdeauna dorește voia Lui.

Apoi eu doresc să fac ce am promis întotdeauna și anume să instalez un cort într-o comunitate unde nu sunt conflicte de interes și unde toată lumea cooperează. Dimineața putem avea o adunare numai pentru frații predicatori unde pot să vorbesc cu ei apoi după masă, o adunare de instrucție și de vindecare a bolnavilor, Apoi în timpul adunării de noapte noi putem avea un serviciu de evanghelizare. Apoi putem lăsa oamenii în fiecare duminică după masă să meargă la alte biserici unde au adunările lor. Noi nu vom întrerupe adunările care au loc deja în comunitate. Noi întotdeauna am vrut să facem lucrul acesta. Oamenii nu înțeleg cum pot să fie vindecați, ei nu înțeleg și se găsesc în această situație pentru prima oară. Dacă noi învățăm acest lucru și intrăm în aceste detalii sunt sigur că ne-ar ajuta pe noi pe toți. Eu știu că m-ar ajuta și pe mine pentru că doresc întotdeauna să vorbesc despre Domnul.

Fratele Tom este aici în seara aceasta. Eu sunt sigur că el a fost deja prezentat și că toată lumea cunoaște prin aceste ținuturi din jurul orașului Saskatchewan. El a fost unul dintre primii mei sponsori de acum 14 sau 15 ani când am venit în acest ținut Saskatchewan.

Eu vorbesc în microfonul greșit. Care este? E biserica potrivită dar banca greșită nu-i așa? În regulă. Eu am văzut că a pus microfonul de partea cealaltă a mesei. Eu de obicei sunt gălăgios. Acest lucru mă ajută să nu-i asurzesc pe oamenii din clădire, Cred că din cauza asta el a pus în partea cealaltă. În regulă. Ne descotorosim de microfonul ăsta și îl luăm pe celălalt.

Câți dintre voi îl iubesc din toată inima? Aceasta este minunat. Eu nu știu unde este adunarea de campanie. Eu am auzit chiar înainte să ajung aici că este o adunare de campanie. În concluzie noi vom avea serviciile mâine după masă pe la ora doi sau trei. Eu cred că ei au anunțat asta deja, că voi cei care nu puteți merge la adunarea de campanie și sunteți bolnavi sau slăbiți, puteți veni la această adunare. Din acest motiv noi consacram această adunare pentru rugăciunea pentru bolnavi. Mâine după masă, după aceea, noi vom avea serviciul aici. Domnul să fie cu voi fi să vă binecuvânteze.

Eu doresc să citesc un verset din Cartea Genezei de la capitolul 22 începând cu versetul 8:

„Fiule”, a răspuns Avraam, „Dumnezeu însuși va purta grijă de mielul pentru arderea de tot.” Și au mers amândoi împreună înainte.”

Acum să ne uităm în cartea lui Ioan capitolul 12 și versetul 32:

„Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii.”

Noi nu vom avea un serviciu lung în seara aceasta. Nu este mare lucru dacă vă țin puțin mai mult în timpul săptămânii pentru că din cauza unei nopți din timpul săptămânii, puteți lipsi de la muncă o zi și asta nu-i așa mare lucru. Să nu lipșiți însă de la școala duminicală orice ați face. Mergeți la școala duminicală. Iar cei de aici, care sunteți în vizită, mă gândesc că acești păstori de aici ar fi fericiți să vă aibă în bisericile lor din aceste ținuturi. Să mergeți să-i vizitați în dimineața următoare. Vă va face bine să veniți să-i ascultați când vorbesc și să vă cunoașteți unii cu alții. Noi vom avea o veșnicie la dispoziție ca să trăim împreună, așa că haideți să ne cunoaștem acum.

Să țineți minte acum. Eu am spus întotdeauna: „Este un păcat să vă trimiteți copiii la școala duminicală”. Toată lumea știe acest lucru. Orice ați face, niciodată să nu-i trimiteți pe copii la școala duminicală. Acest lucru este greșit. Voi trebuie să-i duceți. Așa este. Voi să îi duceți întotdeauna. Să nu îi trimiteți numai, ci să mergeți și voi ca un exemplu. Voi să îi duceți la școala duminicală. Voi să mergeți împreună cu ei nu să-i trimiteți numai. Acest lucru este greșit. Să-i duceți este bine pentru că voi sunteți acolo cu ei.

Mâine după masă, dacă este cu voia lui Dumnezeu, vom încerca să ne rugăm pentru bolnavi și pentru neputincioși atât cât putem să facem sau pentru întregul

grup dacă nu este prea mare. Dacă este un grup mic ca și acesta, putem face asta cu ușurință. Dacă voi aveți oameni bolnavi pe lângă voi și vreți să-i aduceți pentru rugăciune mâine după masă, noi vom fi încântați să facem acest lucru, să ne rugăm pentru ei.

Eu de asemenea doresc să invit pe păstorii voștri să vină să ne viziteze mâine după masă, după școala duminicală dacă este posibil.

Eu doresc să scot o temă din versetul 8, din Geneza 22: **Dumnezeu își va pregăti un miel de sacrificiu**. Apoi din Ioan 12.32, unde mi-am notat aici despre ce doresc să vorbesc, *„Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii”*, eu doresc să scot un text, și anume, **Dumnezeu are o cale pregătită**.

Eu sunt foarte fericit să știu că este o cale pregătită. Există numai două căi pentru orice lucru: calea corectă și calea greșită. Este calea ta și calea lui Dumnezeu. Tu nu poți avea calea ta și să fie calea lui Dumnezeu în același timp; de asemenea, tu nu poți fi pe calea lui Dumnezeu și pe calea ta în același timp. Vedeți? Este ori una ori alta. Este ori calea ta, ori calea lui Dumnezeu. Sunt gândurile tale sau Cuvântul lui Dumnezeu. Vedeți? Tu trebuie să accepți una din ele. Tu nu poți avea propria ta gândire. Omul a fost născut să fie greșit și el a fost greșit întotdeauna. De ce încerci atunci să te bizui pe propria ta înțelegere? De ce nu încerci să iei calea lui Dumnezeu pentru că El întotdeauna te duce pe calea cea bună?

Dacă El pregătește o cale, iar oamenii nu umblă pe acea cale, atunci nu este vina lui Dumnezeu. De exemplu, orașul de aici are semafoare care au fost puse la intersecțiile periculoase. Dacă acea lumină roșie vine și spune: „Nu te duce acum”, dar tu te duci oricum pe roșu, tu nu ai venit pe calea pregătită. Dacă tu intri într-un accident să nu dai vina pe oraș. Ei au avut un semn de avertizare acolo. Să nu dai vina nici pe omul care te-a lovit. Asta ți-ai făcut-o singur. Vedeți? Tu care ai folosit calea ta și nu pe cea pregătită.

De exemplu, dacă vrei să mergi acasă mâine și spui: „Hai să văd în ce direcție locuiesc. Eu locuiesc pe undeva către est și sud și așa mai departe. Eu o voi lua pe-o scurtătură pentru că mă grăbesc să ajung acasă. În regulă. Eu o să merg direct pe partea aceea.” Atunci, eu aș ajunge undeva prin Puget Sound, m-aș scufunda în ocean sau m-aș afla undeva într-un câmp noroios. Eu nu pot face acest lucru. Dacă aș face asta nu aș ajunge nicăieri.

Singura metodă este să iau o hartă, pentru că drumurile au fost puse acolo pentru mine, ca să călătoresc. Eu voi ajunge acolo dacă voi urma acele drumuri de pe hartă. Vedeți? Urmăriți numai semnele, pentru că numai așa veți ajunge unde trebuie. Eu pot merge pe o cale greșită după gândirea mea, dar drumul este deja acolo, pregătit pentru mine. Dacă gândirea mea este contrară cu drumul care este pregătit, atunci nu ar trebui să mă orientez după gândirea mea, ci după semnele date, și voi ajunge la destinație.

Tot așa se întâmplă și cu drumul nostru către cer. Noi avem propria noastră gândire, dar dacă ne folosim de ea, ne vom găsi pe undeva pierduți și greșiți, împotmoliți pe undeva. Dacă însă mergem pe drumul pe care Dumnezeu l-a marcat pentru noi, vom ajunge acolo la fel de sigur ca orice alt lucru, pentru că Dumnezeu are o cale pregătită.

Haideți să ne întoarcem la unele din căile lui Dumnezeu, într-un mod simplu pe care oamenii să le înțeleagă. Ați observat voi cum un pui de găină încearcă să vină pe lumea aceasta? Ce face el? El stă înăuntrul acelei coji și bate coaja cu ciocul până când se eliberează. Ce este aceasta? Calea pregătită de Dumnezeu. El avea un cioc. Înainte ca el să ciocănească în coajă, el avea un cioc pentru că Dumnezeu i-a dat un cioc cu care să lucreze în felul în care l-a lăsat Dumnezeu.

El este un Tată iubitor. Vedeți, El face totul așa cum trebuie. Mai întâi El a trebuit să crească un cioc pe pasărea care este încă în coaja de ou, pentru că El a trebuit să facă o cale pentru ca puiul să poată ieși afară. Vedeți cum procedează Dumnezeu? El pregătește o cale și singurul lucru pe care noi trebuie să îl facem, este să îi urmăm instrucțiunile, iar noi vom fi bine, de fiecare dată. Da, domnule. El

Își ciugulește coaja ca să iasă afară, pentru că el vine în felul în care Dumnezeu îl pregătește.

Eu vin aici toamna, la vânătoare și admir rațele sălbatice când trec prin munții înalți, tocmai la vremea când trebuie să plece în țările calde. Ele vin din sud și intră în aceste mlaștini noroioase unde își fac cuiburile, își depun ouăle și le clocesc, apoi își îngrijesc micuții.

Acele rățuște mici care au fost crescute pe acel lac sau baltă, ele nu știu nimic altceva decât acel loc. El a fost crescut acolo primăvara trecută și a trăit acolo toată vara. El are viața lui în locul acela, dar când vine sfârșitul lui August sau Septembrie, când în munți cade prima zăpadă și briza aceea rece trece peste ținutul unde se află acea mică rață, știe că ceva trebuie să se întâmple.

Ce fac ele apoi? Ele încep să se adune. În mijlocul aceluia lac vine apoi un rățoi mic care a fost născut în acea primăvară pe baltă și se va duce în mijlocul bălții lungindu-și gâtul mic în aer și începând să măcăie, „mac, mac, mac, mac”. Fiecare rață de pe baltă va veni direct la el. Vedeți?

Dumnezeu a dat raței un instinct care să-i spună că acel lac va îngheța și că va muri acolo. El nu poate sta acolo și nu a fost nicăieri altundeva decât în acel loc. Dumnezeu însă are un alt loc pentru el unde să se ducă. El are un alt loc în Louisiana și Texas în acele câmpuri de orez. După ce el mănâncă grăunțele pe care le-a putut mânca de aici, el se duce acolo jos în Câmpurile de orez ca să trăiască în Texas și în acele ținuturi.

El este născut acum pe acest lac, și nu știe nimic altceva, dar are un instinct dat de Dumnezeu. Dumnezeu a pregătit o cale pentru el prin care să îi spună că pericolul se apropie, iar el începe să simtă aerul din preajmă.

Pe lângă toate acestea, atunci când încep să migreze, una merge în partea

aceasta, iar alta în partea cealaltă. Dumnezeu le-a pregătit un conducător. Este o rușine că omul, cu toate că are Duhul Sfânt, nu are atâta intuiție cum are o rață cu instinctul ei.

Bineînțeles că rața crede în calea pregătită de Dumnezeu, dar omul nu crede. Vedeți? Noi încercăm să ne orientăm după ceva făcut de om ca să ne îndepărtăm de pericol. Vedeți? Așa este. Când simțim că în aer plutește pericolul, trebuie să facem doar un singur lucru, și anume să ascultăm de Conducător. Duhul Sfânt este Conducătorul. El a fost trimis să conducă biserica.

Țineți cont acum că acea rățușcă mică nu a părăsit niciodată balta, dar fiecare rață de pe acea baltă știe că el este conducătorul. Când într-o dimineață acel instinct se ridică în el în așa fel încât îl face să măcăie, el părăsește balta spunând „La revedere,” și fiecare rață îl urmează.

El este sus în aer și nu știe încotro să se ducă, dar totuși, din cauza căii pregătite de Dumnezeu, el își îndreaptă fața lui micuță către Louisiana și își continuă drumul. Acesta este motivul pentru care el poate să facă acest lucru. El are încredere în calea pregătită de Dumnezeu. Observați cât de bună este această cale.

Uitați-vă numai la aceste rațe și observați cum migrează ele. Mie îmi place să le ascult toamna. Ele trec peste Indiana măcăind și o rață mai bătrână preia conducerea zburând în față, cu nasul ieșit afară către Louisiana. Ea merge înainte, chiar dacă nu a mai fost acolo niciodată, și nu știe ce este acolo.

Este ca și atunci când copiii lui Israel au fost conduși de Stâlpul de Foc. Ei au ieșit din Egipt, dar nu mai ieșiseră înainte în felul acesta, însă ei s-au dus direct către țara promisă pentru că au urmat un Stâlp de foc care reprezenta calea pregătită de Dumnezeu. Ei au stat pe calea pregătită de Dumnezeu. Este un lucru rău că noi, oamenii, trecem pe lângă acest lucru din cauză că nu ne cunoaștem conducătorul. Asta este tot. Noi încercăm să ne folosim de propria noastră gândire, dar ne împotmolim întotdeauna și rămânem în încurcătură.

Gâștele și rațele merg către sud și ele au pregătit un conducător. Dacă Dumnezeu te trimite undeva pe o cale, este de datoria Lui să îți pregătească un conducător care să te conducă pe acea cale. Întotdeauna. Desigur, domnule. Dumnezeu pregătește așa ceva. Prima mea Biblie a fost natura. Dacă tu urmărești natura, nu se poate să nu Îl vezi pe Dumnezeu.

Eu am avut privilegiul de a călători în toată lumea și am avut ocazia să vizitez temple de-a lui Budha, Mohamed, Jains, Sikhs și mulți alții. Toți însă au o filozofie bazată pe premoniție, reîncarnare sau cum o numesc ei și multe alte lucruri. Creștinismul însă este bazat pe îngropare și înviere. Acesta este principiul creștinismului.

Învierea nu înseamnă o înlocuire. Învierea aduce înapoi ceea ce a căzut. Dacă această bucată de hârtie cade jos pe pământ, și eu iau o altă bucată de hârtie și o pun aici în locul ei, nu înseamnă înviere, ci înlocuire. Învierea însă însemnează că aduc înapoi ce a căzut jos. Aceasta este învierea.

Când ceva servește unui scop a lui Dumnezeu, el trebuie să stea pe calea pregătită de Dumnezeu. Haideți să luăm aceste flori ca exemplu. Ele au fost puse aici ca să servească scopul lui Dumnezeu. Dacă voi le tăiați în felul acesta, credeți că este sfârșitul lor, dar nu este așa. Dumnezeu se îngrijește de florile Lui. Voi, canadienii de aici aveți niște grădini frumoase și locuri minunate împodobite cu flori.

În grădini se găsesc flori de toate felurile, bătrâne, tinere sau de vârstă mijlocie. Vine însă peste ținut un îngheț într-o noapte și toate mor. Moartea va lovi acea floare, fără să țină cont de vârstă are. Moartea nu ține cont de vârstă, persoană sau abilitate. Moartea lovește tot. Ce se întâmplă? Acea plantă micuță își dă viața, dar ce se întâmplă? Petalele încep să îi cadă în dimineața următoare și de acolo cade o sămânță micuță care ajunge în pământ.

După aceasta vine o procesiune funerară. Voi poate nu credeți, dar Dumnezeu

are o procesiune funerară pentru florile Lui. Știați acest lucru? Observați acum. După îngheț vine ploaia. Dumnezeu trimite norii care plâng cu lacrimi mari pe pământ și care îngroapă acea sămânță mică.

Vedeți? Noi încercăm să complicăm lucrurile. Aceasta este problema de azi. Biserica a ieșit întotdeauna de pe calea bătătorită și a încercat să o facă mai complică, ca și când ar trebui să intri prin educație. Tu nu ești educat în Hristos, ci ești născut în Hristos prin Duhul.

Dumnezeu trimite bocitoarele, care este apa ce cade în picături mari și îngroapă acea sămânță mică. Ea cade jos și se adâncește în scoarța pământului. Vine apoi crivățul iernii care bântuie prin toată țara. Micile petale sunt duse, frunzele au căzut, tulpina nu mai este, bulbul este uscat, iar sămânța aceea micuță îngheață și pleznește, iar pulpa din interior iese afară.

Acea floare micuță arată ca și cum acesta ar fi sfârșitul ei, dar nu este așa. Când soarele acela cald vine iarăși înapoi, și pământul se poziționează în direcția soarelui, acolo undeva în acel pământ se află un germen de viață pe care nici o știință nu a fost capabilă să o găsească. Acea floare trăiește din nou. De ce? Pentru că ea a servit scopul lui Dumnezeu pe calea pregătită de El, iar El a făcut o cale pentru ca ea să vină iarăși la viață.

Dacă El a făcut o cale pentru acea floare care servește scopul lui Dumnezeu și să trăiască din nou, cu atât mai mult El a făcut o cale pentru un bărbat sau o femeie care trăiește pentru El și care umblă pe calea pregătită de El, să trăiască din nou. Este atât de simplu când te uiți la aceste lucruri.

Uitați-vă la copac cum îi cresc frunzele.

Nu demult, acum câteva luni mi-am pierdut mama. Ea zăcea pe pat, fiind pe moarte. În acea vreme eu eram pe aici, în ținuturile Canadei, dar m-am întors

acasă când am auzit vestea. Mama era bolnavă, așa că m-am dus să o văd. Ei au dus-o în spital. Ea mi-a spus: „Billy, fiule, acesta este drumul meu la final.”

Eu am spus: „Mamă, nu, acesta nu este sfârșitul.”

Ea a spus: „Ba da. E capătul drumului.”

Eu nu voiam să mă las de ea. Eu continuam să mă rog, iar starea ei se agrava din ce în ce mai mult. Dumnezeu nu mi-a vorbit deloc. Eu stăteam numai acolo. De multe ori, eu am făcut o observație de aici de la amvon, și am spus: „Chiar dacă mama mea ar sta întinsă aici și bolnavă pe moarte, eu tot nu aș putea spune nimic până când Dumnezeu nu mi-ar spune mai întâi. Eu pot numai să spun ceea ce Dumnezeu îmi spune să zic.” Dacă acel lucru se împlinește, atunci eu pot să mă rog pentru mama mea.

Sora mea tocmai l-a primit pe Duhul Sfânt, iar ea fiind singura fată dintre frați, a îngrijorat-o. Eu m-am dus acolo într-o zi să o vizitez, și sora mea era și ea acolo. Mama s-a uitat la noi și a zis: „Primul și ultimul meu vlăstar.” Așa este. Eu am fost fratele cel mare, iar Dolores este sora cea mică. Am fost nouă frați și o soră care a fost ultima născută.

Apoi, mama a spus: „Billy, tu ai fost acela care s-a interesat dacă am ce să mănânc. Tu mi-ai adus haine și m-ai hrănit după ce tata a murit. Dolores, tu ai fost dulce cu mine. Tu ai venit și m-ai ajutat cu spălatul hainelor, cu curățenia casei și alte lucruri pe care nu le puteam face când nu mă simțeam bine.”

Dolores și cu mine ne-am uitat unul la altul și am spus: „Oh, mamă, totul este în regulă.” Apoi am spus: „Unii dintre ei ți-au rupt inima, mamă. Unii dintre băieți au băut și ți-au frânt inima.”

Ea a spus: „Billy, totul se întâmplă ca să formeze inima omenească.” Acea mamă nu a putut să uite, în ciuda a tot ce s-a întâmplat. Pentru ea, totul a fost la fel. Ea a spus: „Billy, încă un lucru, tu ai fost acela care m-a condus la Hristos, și asta înseamnă totul pentru mine acum.”

Eu am spus: „Mamă, eu m-am dus la biserică, și preotul din biserică a spus că Dumnezeu a fost în biserica Lui. Am înțeles apoi că Dumnezeu a fost în Cuvântul Lui, și am stat cu Cuvântul. Eu am încercat să te învăț Cuvântul.”

„Acum este momentul să știi că totul a meritat,” a răspuns ea. Apoi, Dolores s-a dus acasă, m-a sunat și mi-a spus: „Bill, eu nu pot sta acolo să văd cum mama se duce.”

„Dolores, ce te face să spui un astfel de lucru?”

Ea a spus: „Pur și simplu nu pot sta acolo să văd cum mama se stinge. E singura mamă pe care o avem. Tu ai 53 de ani și eu 27. Cum vom putea suporta acest lucru, Bill? Noi am avut-o toată viața.”

„Dolores, uită-te pe fereastră în partea stângă, acolo lângă telefon. Ce vezi? Vezi acolo un copac mare, un stejar? „Da.”

„Acum două luni toate frunzele erau verzi și frumoase.”

„Da.”

„Ce culoare au acum, Dolores?”

„Sunt maro, roșii, galbene și verzi.”

„Ce se întâmplă?”

„Viața părăsește frunza,” a răspuns ea.

„Corect. Când a fost el cel mai frumos?”

„Chiar acum”, a spus ea.

„În fața Domnului moartea sfinților este prețioasă, când îi vede că se îndreaptă către sfârșit, către ultimul moment.”

Când mama nu a mai putut să vorbească am spus: „Mama, fiindcă sunt băiatul tău predicator, eu vreau să te întreb ce înseamnă Hristos pentru tine?”

„Totul în tot. El este mai scump acum ca niciodată.”

Apoi după ce ea nu a mai putut vorbi, eu am spus: „Mamă, tu nu mai poți vorbi și te vei duce acum, în câteva minute. Eu doresc să încredințez sufletul tău, lui Dumnezeu în timp ce stau aici. Mamă, dacă tu nu poți vorbi cu mine și Hristos înseamnă totul pentru tine, când te pregătești să mori, să îți miști repede pleoapele ochilor.” Ea și-a mișcat repede pleoapele ochilor și s-a dus să îl întâlnească pe Dumnezeu.

Oh, vai, vai! În ochii Domnului, acea mărturie frumoasă este prețioasă. Satan stă acolo și zice: „Eu îi voi face pe Bill și Dolores să se întoarcă împotriva Ta. Dă-mi-o în mână și lasă-mă să o torturez numai puțin.” Uită-te numai cum acel sfânt bătrân

se ține până la capăt când îl întâlnește pe Dumnezeu, așa cum se duce o frunză.

Eu mă uit acum la un prieten scump, care fusese înainte un martor al lui Iehovah. Numele lui este Banks Wood, și este vecinul meu. Când au venit prima dată, el și soția lui aveau un băiat cu poliomielită. El venise la adunarea din Texas. Înainte de asta, el fusese mai întâi la adunarea din Louisville, unde văzuse vindecarea unei fetițe care se transforma în piatră. Acea fetiță a început să fugă în susul și josul scărilor, uimind pe toți medicii. Ei au adus băiatul bolnav de poliomielită la adunarea din Texas. La acea adunare s-a fotografiat Îngerul Domnului în forma Stâlpului de Foc.

După aceea m-am dus în Norvegia și Suedia apoi m-am întors înapoi. Eu eram în Ohio, iar ei au adus copilul acolo. Nu îi cunoșteam pe vremea aceea.

Într-o noapte, Duhul Sfânt a vorbit și a spus: „Acel băiat cu cămașa galbenă din spate, este vindecat. Așa vorbește Domnul.” În acel moment, Duhul Sfânt s-a pogorât și a îndreptat acel picior strâmb, făcându-l perfect drept. Este David prezent în clădire? Nu, el s-a dus acasă. Aici este tatăl lui. Ridică mâna, Banks. Mama lui stă aici, undeva. Unde ești, soră Wood? Aici sunt ei ca martori.

Ei m-au iubit așa de mult, că s-au mutat lângă mine, ca vecini. Ei sunt niște vecini adevărați, așa cum arată în Fapte 2.4. Amândoi l-au primit pe Duhul Sfânt. Toți din familia lui au fost martori ai lui Iehovah care s-au întors la botezul cu Duhul Sfânt, datorită vedeniilor și puterii lui Dumnezeu.

Toate rudele soției lui, toți fiind metodiști, oameni buni și așa mai departe, au venit și au primit botezul Duhului Sfânt.

Mie și fratelui Banks ne place să mergem la vânătoare de veverițe. Câți dintre voi v-ați dus la vânătoare de veverițe? Oh, vai. Din care parte a Kentucky-ului veniți? Nicăieri nu este o vânătoare ca aceasta. Noi vânăăm cu puști de calibru 22, la

distanțe de 50 de metri fără lunetă. Noi nu prindem multe veverițe, dar avem un timp minunat când ne petrecem vacanța acolo.

Noi ne-am dus acolo acum doi ani într-o toamnă secetoasă. Nu făcusem o baie de două săptămâni, și toți aveam o barbă mare. Pe deasupra mai eram și plini de sânge de veveriță. Arătam tare murdari, dar în felul acesta mă relaxam în mijlocul maturii fiind departe de întruniri și alte lucruri. Eu îl văd întotdeauna pe Dumnezeu în natura Lui, și urmăresc calea pe care El o pregătește pentru fiecare lucru. Observați acum.

Când totul este foarte uscat și pășim prin pădure, zgomotul de la o singură frunză ruptă le face pe acele veverițe să se ascundă așa de bine, că până și Houdini pare să fie un amator pe lângă ele când vine vorba de a scăpa. Ele dispar repede. Pe lângă asta, tu trebuie să le țintești cu pușca de calibru mic drept în ochi, care nu este un lucru ușor de făcut.

Fratele Banks a spus: „Eu cunosc un om care are 500 de acri de pădure în scobitura dintre munți. Câți dintre voi știu cum arată o astfel de scobitură? În regulă. Este ca un fel de vale la poalele munților pe unde trece apa. El a spus: „Noi putem merge să umblăm acolo.” Ne-am dus acolo să îl vedem pe acest om. Banks a spus: „Singura problemă este că acel om este un necredincios înrăit.”

Noi ne-am dus prin pădure până am ajuns la acel loc unde se găsea acel om necredincios, iar când am ajuns la el, l-am găsit stând sub un copac împreună cu un alt bătrân cu care mesteca și scuipa tutun. Fratele Wood s-a dat jos din mașină și s-a dus la el spunându-i: „Aș putea oare să vânez în ținutul tău o vreme?”

„Cum te cheamă?” a întrebat el.

„Wood”, i-a răspuns.

„Care dintre ei?”

„Banks”, a răspuns el.

„Tu ești băiatul lui Jim Wood?”

„Da”. Jim era tatăl lui.

El a spus: „Ei bine, oricare dintre băieții lui Jim Wood sau prieteni de-ai lui, este binevenit să vină să vâneze în orice parte a ținutului meu.”

„Eu l-am adus și pe păstorul meu cu mine. Poate și el să vâneze?”

Acel bătrân a scuiat tutun pe jos și a spus: „Wood, tu nu vrei să îmi spui că ai ajuns atât de jos, încât trebuie să îl cari pe predicatorul tău cu tine oriunde mergi, nu-i așa?”

Atunci m-am gândit că ar fi timpul să ies afară din mașină. Eu am ieșit afară, m-am dus acolo și am spus: „Ce mai faci?”

El a întrebat: „Tu ești predicatorul acela?”

„Da, domnule.”

Înainte chiar ca fratele Wood să apuce să îmi facă introducerea, el a spus: „Problema cu voi, predicatorii, este că lătrați la copacul greșit.” Voi știți că un câine de vânătoare care latră la copacul greșit, este un mincinos, pentru că ratonul fuge

din copac, iar câinele latră la un copac gol. El a continuat: „Voi predicatorii, lătrați prea mult la copacul greșit.”

„Ce vrei să spui cu asta?”

El nu credea că există Dumnezeu. Eu m-am gândit că acel bătrânel nu este așa de rău. El nu vrea să fie în felul acela. Și el a continuat: „Ei vorbesc despre asta și aceea, dar nu este nimic de ceea ce spun ei. Eu am fost aici și nu am văzut nimic care să arate cu ce spun ei. Eu mă uit în partea aceea și nu văd nimic, mă uit în partea asta și tot nu văd nimic.”

Vedeți cum stă acum problema? Este la fel ca oamenii care vin la una din adunări. Sunt așa de mulți copaci că nu văd pădurea. Așa este. Vedeți? El a stat acolo o vreme, iar eu m-am gândit: „Doamne, numai dacă Tu mă poți ajuta acum, poate că îl putem prinde pe bătrânelul acesta pentru Împărăția lui Dumnezeu.”

Acolo era un măr și în jurul lui roiau viespi pe care noi obișnuim să le spunem jachete sau veste galbene. Voi știți la ce mă refer, nu? Ei mâncau merele. Eu m-am aplecat și am ridicat un măr spunând: „Pot să iau unul din aceste mere?”

„Poți să te servești. Jachetele galbene le mănâncă oricum.” Eu am început să îl frec în mână în felul acesta, iar el a spus: „Acum trei sau patru ani, a fost pe aici un predicator care a venit într-un oraș mic numit Acton. Acton este un loc mic ce are o tabără metodistă. Acel predicator a venit din Indiana, și a avut acel loc plin de oameni timp de trei nopți. Acolo pe deal, este o doamnă mai în vârstă care avea cancer la stomac. Ea ajunsese așa de rău încât nu puteau nici să o pună pe vasul de noapte. Au fost nevoiți să folosească cearceafuri pentru drenaj. Eu și cu soția mea mergeam acolo de două ori pe săptămână ca să îi schimbăm cearceafurile. Medicii au spus că ea trebuia să fie deja moartă de câțva săptămâni și nu se mai putea face nimic. Ea nici măcar nu putea să mai vorbească. Nu putea să țină nici măcar apă caldă în stomac. Sora ei s-a dus în acea adunare în seara aceea. Acel predicator nu mai venise în acel ținut înainte, dar el s-a uitat la audiență și a spus:

„Acea femeie care stă acolo, se numește cutare și cutare. Când a plecat de acasă în seara aceasta, ea a luat o batistă cu un scris mic albastru pe ea din sertarul drept al dulapului și a pus-o în poșetă. Ea are o soră bolnavă. Ea are o soră bolnavă pe nume cutare și cutare care trăiește acolo. Așa vorbește Domnul: „la această batistă și pune-o peste sora ta, iar ea va fi vindecată.” Femeia s-a ridicat de pe scaun și s-a dus să își pună batista peste acea femeie. Eu am crezut că ei au primit o vizită de la armata salvării pe acel deal. Eu nu am auzit niciodată atâtea strigăte la ora 12 noaptea. Ea a fost vindecată după Cuvântul Domnului. Ea s-a ridicat, a început să sară strigând și lăudând pe Domnul.”

El a continuat: „În dimineața următoare eu m-am dus acolo împreună cu soția. Noi ne așteptam ca acea femeie să moară în orice minut, așa că am crezut că cei ce strigau erau copiii ei supărați că trecuse din viață. Noi ne-am dus acolo în dimineața următoare, iar ea stătea la masă cu soțul ei mâncând plăcinte cu mere și bând cafea. Ea își făcea lucrul ei și chiar și pe al vecinului.”

Eu am gândit: „Mă bucur că ai spus asta.”

Fratele Banks a început să spună, „Ei bine, dar...”

Eu i-am atras atenția și am spus: „Nu, nu.” Am continuat: „Chiar așa a fost?”

„Da, chiar așa.”

„Tu crezi acel lucru?”

El a spus: „Du-te acolo și convinge-te singur.” Vedeți? El îmi predica acuma mie. Vedeți? „Du-te acolo și convinge-te. Numele ei este cutare și cutare. Ea locuiește la o aruncătură de băț.” Celălalt bătrân care stătea acolo, a spus: „Așa este.” Vedeți?

„Vrei să spui că acest lucru este adevărat?”

El a răspuns: „Du-te și vezi de unul singur.”

„Oh, vai. Care era numele lui?”

El a spus: „Nu știu, am uitat. Ceva predicator din Indiana”.

„Da, domnule”, am spus eu și mâncam din mărul acela. Apoi am spus: „Este un măr bun.”

„Da”, zice el, „este un măr bun. Noi facem compot din ele în fiecare an.”

„Cât de bătrân este pomul acela?”

„„Oh,” zice el, „eu am plantat pomul acela acum 50 de ani.”

El avea atunci cam 76 de ani.

Am continuat: „Da. Eu vreau să îți pun o întrebare.”

„Da, domnule. Dacă acel predicator mai vine pe aici, el pare că stă pe ceva. Eu o să îl întreb de unde știa el în ce stare se afla acea femeie și că se va face bine.”

„Spui că ai plantat chiar tu pomul acela atâția ani în urmă?” „Da”.

„Eu vreau să te întreb ceva. Noi suntem în mijlocul lui August și nu am avut încă nici o noapte friguroasă. Oare de ce cad acele frunze de pe copac?”

„Oh”, zice el, „viața le-a părăsit.”

„Chiar așa? Dar ce s-a întâmplat cu viața?”

„Oh, ea s-a dus în rădăcina copacului.”

„Dar de ce s-a dus acolo?”

„Dacă nu se duce, ea moare. Iarna o va omorî. Germenul vieții nu poate să stea sus în copac.”

„Ei bine, dar ce o face să meargă jos în rădăcină înainte să vină frigul?”

„Ei bine, ea pur și simplu merge în jos. Așa este natura. Ea merge în rădăcină.”

„Ei bine, dacă eu pun o găleată de apă pe acel buștean de lemn, când toamna se apropie, acea apă va merge oare la rădăcina bușteanului, iar în primăvară se va ridica aducând o altă găleată de apă?”

El a zis: „Nu”.

„Atunci trebuie să existe o inteligență, pentru că acel copac nu are inteligență. El este o plantă. Trebuie să fie o inteligență care să facă viața pomului să meargă în jos, apoi să se întoarcă aducând încă o grămadă de mere.”

„Eu nu m-am gândit la asta în felul acesta”, a spus el.

„Eu îți spun să te gândești la asta, și când vei găsi acea inteligență care spune copacului: „Lasă-ți frunza să cadă. Grăbește-te să ajungi în rădăcină și stai acolo, iar primăvara următoare vino înapoi”, când vei găsi acea inteligență ce i-a spus acelui pom ce să facă, îți voi spune și eu ce inteligență mi-a spus să îi zic acelei femei că este pe moarte cu cancer și să se pună o batistă pe ea ca să fie vindecată.”

El a spus: „Nu cumva tu acel predicator?”

„Da, domnule, eu sunt fratele Branham.”

El a spus: „Acesta este numele predicatorului.”

Acel bătrân a devenit creștin și și-a dat inima lui Hristos. Anul trecut, fratele Wood și cu mine ne-am dus acolo să îl vizităm pe acel bătrân. Soția lui stătea pe pervazul din spatele casei curățând niște mere din același pom. Eu m-am dus să vorbesc cu ea. Ea a spus: „Frate Branham, acea istorioară simplă l-a condus pe acel bătrân la Hristos. El a murit în credința creștină acum un an.”

Ce s-a întâmplat? El a găsit calea pregătită de Dumnezeu. Uitându-se la felul în care El a putut pregăti o cale pentru acel pom, el a găsit astfel o cale pregătită de Dumnezeu pentru ca el să trăiască iarăși.

Urmăriți numai calea pregătită de Dumnezeu. Dumnezeu pregătește întotdeauna o cale și noi trebuie să o urmăm. Dumnezeu a pregătit o cale pentru rasa umană ca să scape de judecățile care vin. În zilele lui Noe Dumnezeu a pregătit o cale.

Când Dumnezeu pregătește o cale și omul refuză să meargă pe ea, dacă el trece pe lângă, nu este vina lui Dumnezeu. La fel se întâmplă și când tu treci pe roșu și primești o amendă. Nu este vina orașului. Vedeți? El a pregătit o cale. Înainte ca să distrugă lumea, Dumnezeu a construit o arcă. Nu numai asta, dar El a și trimis un profet cu Cuvântul Lui ca să pregătească oamenilor o cale de scăpare. Toți cei ce au crezut și au umblat pe calea pregătită de Dumnezeu prin mesagerul pregătit de El arătând calea pregătită de Dumnezeu, au scăpat de mânia și judecata morții.

Dumnezeu are un Mesager în seara aceasta pe nume Duhul Sfânt. El este Cuvântul. El este acela care manifestă Cuvântul, dar tu trebuie să mergi în acea direcție. Este o cale de scăpare pregătită.

Iov a fost cea mai veche carte a Bibliei. Ei susțin că ea a fost scrisă chiar înaintea Genezei. Iov era un om drept și cu frica lui Dumnezeu. El a știut că undeva, se găsea un Dumnezeu și voia să știe dacă putea să vină la El în zilele lui de necaz. El a spus: „Numai dacă aș ști unde locuiește El, eu m-aș duce să bat la ușa Lui, să vorbesc cu El. Numai dacă aș putea găsi o cale să îl văd pe Dumnezeu...”

Dumnezeu i-a vorbit și a pregătit o cale. El a dorit să găsească o cale de mijloc, ceva care să stea între un om păcătos și un Dumnezeu sfânt, ceva care să mijlocească între ei și să facă pace. Dumnezeu a venit jos într-un vârtej de vânt. Iov și-a încins mijlocul. Dumnezeu a avut o cale pregătită, iar Duhul lui Dumnezeu a venit peste profet. El a văzut venirea lui Hristos și a spus: *„Eu știu că Mântuitorul meu trăiește și în zilele de pe urmă El va sta pe acest pământ. Chiar dacă viermii vor distruge acest trup, eu totuși voi vedea pe Dumnezeu în carnea mea.”* Amin. Vedeți? Dumnezeu îi arăta calea pregătită. Iov 14, el a văzut copacii. El a spus: „Dacă un copac moare, este o speranță că el va trăi iarăși, dar dacă un om moare, el își dă duhul și se prăpădește. Unde este el? Fiii lui vin să-l jelească și să îl onoreze, dar el nu vede lucrul acesta. Oh, numai dacă m-ai ține în mormânt, în locul secret până îți trece mânia.”

El a putut înțelege că dacă o floare moare, ea trăiește din nou. Dacă un copac moare, el trăiește din nou. Dar el a spus: „Când un om se întinde, el își dă duhul.

Eu nu îl văd venind înapoi.” El a pus sămânța în pământ. El a văzut cum moare, putrezește și aduce o altă viață. Un om însă merge în țărână și zace acolo.

Deci Dumnezeu îi explică motivul pentru care omul zace acolo, și anume că omul a murit și a ieșit de pe calea originală, pregătită de Dumnezeu. Calea originală prin care omul a putut trăi, a fost prin Cuvântul lui Dumnezeu.

Dumnezeu a întărit biserica Lui prin Cuvântul Lui, iar când ei au deviat de la acel Cuvânt, doar cu puțin, a acuzat toate aceste neazuri. Fiecare neaz, fiecare durere, deznădejde, fiecare mormânt, bătrânețe, boală sau nenorocire a fost cauzată de neascultarea rasei umane față de Cuvânt. Aceasta a cauzat totul.

Oh, dar tu vei spune: „Aceasta nu face nici o diferență.”

Face o mare diferență. Dumnezeu împreună cu mesagerul Lui, i-a spus lui Lot și familiei lui: „Nici să nu te uiți înapoi.” Soția lui Lot își avea copiii și nepoții arzând în judecățile lui Dumnezeu, și acea mamă și-a întors numai puțin capul să se uite înapoi și a fost blestemată să se prefacă într-un stâlp de sare. Tu trebuie să te ții de fiecare Cuvânt. *„Omul nu va trăi numai cu pâine”, a spus Isus, „ci prin fiecare cuvânt ce iese din gura lui Dumnezeu.”*

Iov știa atunci că omul a păcătuit, dar Dumnezeu i-a arătat o cale pregătită prin care Unul a putut veni să își pună o mână pe un păcătos și alta pe un Dumnezeu sfânt și să facă legătura dintre ei, și atunci, el a spus: „Eu știu că Mântuitorul meu trăiește, și El va sta pe pământ la sfârșitul zilelor. După ce viermii distrug acest trup, eu voi vedea pe Dumnezeu chiar în această carne. Ochii mei îl vor vedea, și nu ai altuia.” Aleluia. Acel Răscumpărător a venit tocmai la timp.

Venise timpul pentru ca Israel să primească răscumpărarea. Dumnezeu pregătise un profet cu Cuvântul promis original: aceasta a fost calea pregătită de Dumnezeu.

Israel a fost în robie. Moise greșise de prima dată. El fusese un om cu pregătire militară. El s-a gândit: „Eu mă voi duce și voi omorî pe câțiva dintre ei și astfel se vor teme de mine.” Vedeți? Aceasta este ceea ce omul vrea să facă întotdeauna, să aibă propriile lui realizări. Tu însă nu poți face asta, deoarece calea a fost deja pregătită. Dumnezeu a pregătit deja calea. Vedeți?

Nu conta dacă vreun iudeu măreț s-ar fi ridicat să spună: „Știți ceva? Noi putem să ne batem săbiile și să radem această națiune,” pentru că acel lucru nu ar fi funcționat niciodată. Dumnezeu avea o cale prin care să facă acest lucru, și tot El le-a promis că o va face.

Când Dumnezeu a trimis jos un om, un profet la care a venit Cuvântul, el a avut Cuvântul original a lui Dumnezeu. „Eu am auzit plângerile poporului meu și Mi-am adus aminte de promisiunea Mea.” Aleluia. Acel Dumnezeu nu se schimbă. El stă cu acel Cuvânt, literă cu literă. Nu numai asta, dar El și-a dovedit profetul Lui.

El a venit jos și a avut un Stâlp de foc peste El, dovedindu-L în felul acesta. Acea a fost dovada că omul avea dreptate, pentru că el era exact cu Cuvântul. Oh, Doamne. El predica Cuvântul. Dumnezeu lucra cu el, confirmând cuvintele cu semne ce îl urmau. Ceea ce Dumnezeu îi spunea lui Moise să facă, aceea făcea. Moise avea o mulțime de imitatori, dar în fiecare caz, Dumnezeu a plutit deasupra imitatorilor și a adus adevărul Lui. Biblia spune că „în zilele de pe urmă, așa cum lane și lambre au stat împotriva lui Moise, tot așa și oamenii se vor împotrivi în zilele de pe urmă”, acei imitatori. Acest lucru este promis.

Când Moise și-a aruncat toiagul jos și acești indivizi au stat acolo cu percepția lor extrasenzorială, ei au făcut același lucru pe care Moise l-a făcut. Ei și-au aruncat toiagele jos. Moise însă a urmat linia lui Dumnezeu.

Ce s-a întâmplat? Omul nu a putut face nimic. El și-a împlinit numai datoria. Dacă tu faci tot ce trebuie să faci în linia de datorie, atunci Dumnezeu este dator să pregătească o cale. Dumnezeu își va pregăti un sacrificiu. Vedeți?

Moise și-a aruncat toiagul jos, și Aron și-a aruncat și el toiagul lui și amândoi s-au transformat în șerpi. Cei cu percepția extrasenzorială și-au aruncat și ei toiegele jos și s-au transformat în șerpi. Moise nu a putut face nimic, dar Dumnezeu a ales o cale. Toiegele lor au mâncat celelalte toiege. Ce s-a întâmplat cu toiegele? A devenit oare șarpele mai mare, sau ce s-a întâmplat? Dumnezeu încă are o cale pregătită și El este în stare să facă o cale când nu se găsește nici o altă cale. El este calea.

Egiptenii nu au crezut acele semne pe care le-a făcut Moise, și au fost loviți de moarte. Când omul nu crede Cuvântul lui Dumnezeu, acest lucru îl desparte întotdeauna de Dumnezeu. Când Eva nu a crezut Cuvântul lui Dumnezeu, acest lucru i-a separat pe ea și pe Adam de Dumnezeu, pentru că cei doi au fost una.

Cuvântul lui Dumnezeu este calea pregătită de Dumnezeu. Nimeni nu ar trebui să adauge sau să ia ceva din el. Trebuie să fie în felul în care este scris. Când cineva ia sau adaugă ceva la acest Cuvânt, el se separă singur de Dumnezeu. El este despărțit.

Egiptenii nu au crezut acel semn al profetului, cu toate că a avut loc în prezența tuturor. Acest lucru aduce moartea. Moartea este separare. Când moartea a fost pregătită să lovească, Dumnezeu a făcut o cale de separare a credincioșilor de necredincioși, și aceasta a fost prin sânge.

Sângele a făcut separarea. Cei ce au crezut cu adevărat, au venit sub sânge, iar cei ce nu au crezut, nu au venit sub sânge. Tot așa este și astăzi. Credincioșii stau sub sânge. Așa este. Este singurul loc sigur. În regulă.

Sângele a cauzat o separare între credincios și necredincios pentru că sângele aduce viața. Viața este în sânge, iar credinciosul stă în sânge, ceea ce îi aduce viață veșnică. Necredinciosul însă își ia crezul lui și merge înainte. Așa este. Nu este nici o metodă de a fugi de aceasta. În regulă.

După ce Moise i-a scos afară din țara Egiptului, el a ajuns la Marea Roșie. Marea Roșie le-a tăiat calea datoriei, iar Moise avea nevoie de o punte. Dumnezeu îi adusese însă un vânt. Amin. Moise nu avea ce să facă deci cu o punte. El a luat calea dată de Dumnezeu și s-a îndreptat către mare. Marea s-a deschis, iar Moise și Israel s-au dus pe pământ uscat pentru că ei au urmat calea pregătită de Dumnezeu.

Ei au călătorit apoi prin pustie, trecând prin multe dureri și necazuri. Moise îmbătrânise, avea 120 de ani și urma să moară într-o zi. El s-a suit pe vârful muntelui Pisga și în timp ce stătea acolo uitându-se la țara promisă, moartea a venit și l-a lovit pe acest profet credincios al lui Dumnezeu. Nu mai fusese nici un profet ca el pe pământ. Moartea însă îl lovide și când s-a întâmplat acest lucru, el avusese nevoie de un loc unde să moară. Dumnezeu îi pregătise o piatră; aceeași piatră care îl urmase în pustie. El s-a suit pe piatră și a murit. El avea apoi nevoie de gropari care să îl îngroape, iar Dumnezeu a pregătit îngeri. Ei au venit și l-au îngropat undeva în pământ.

Ce s-a întâmplat? A fost Dumnezeu. Dacă noi umblăm pe calea pregătită de Dumnezeu, El va pregăti tot ce avem nevoie. Nu contează circumstanțele. El întotdeauna pregătește calea.

Enoh a umblat cu Dumnezeu timp de 500 de ani și într-o zi a avut o mărturie. Amin. Ce mărturie minunată. După 500 de ani, el a avut o mărturie care l-a mulțumit pe Dumnezeu și într-o zi când el avea nevoie de un drum pentru o plimbare de după-masă, Dumnezeu i-a oferit o șosea întreagă. El s-a urcat pe acea șosea sau scară a lui Iacov, ducându-se drept Acasă. Vedeți? Dumnezeu i-a oferit o cale să meargă Acasă. Așa este.

Ilie a strigat mult împotriva Izabelei. Noi avem nevoie și astăzi de un astfel de Ilie. Așa este. Este o dizgrație să vezi ce fac oamenii de astăzi. Și ei se mai numesc creștini. Aceste femei moderne poartă niște frizuri din acelea scurte.

Eu am mai văzut lepră, dar nu am mai văzut nimic ca aceste lucruri. Acea femeie avea ochii roșii și verzi, cu ceva maro pe față și păr scurt. Mi s-a făcut milă de ea. Îmi venea să mă duc acolo și să-i spun: „Scuză-mă soră, dar care este problema cu tine? Eu sunt un misionar, nu dorești ca eu să mă rog pentru tine? Eu mă rog pentru bolnavi.” În timp ce mă îndreptam către ea, alte două sau trei s-au apropiat arătând în același fel. M-am gândit: „Doamne, Dumnezeule, nu poate fi atât de rău.” Oribil. Oh, Doamne! Ce dizgrație. Desigur.

Ilie striga după acele prime doamne ale țării, până când a obosit și s-a îndreptat către casă. Aleluia. El a trecut Iordanul și avea nevoie de o scară, iar Dumnezeu i-a trimis niște cai de foc ce trăgeau o caleașcă de foc. Dumnezeu a avut o cale pregătită prin care să îl ia Acasă pe profetul Lui obosit. Eu sunt atât de fericit că El rămâne încă Dumnezeu.

După moartea lui Moise, Iosua a venit jos la râul Iordan. Și el avea nevoie de un pod peste care să treacă. Dumnezeu însă i-a dat o putere, un Duh care a oprit râul și l-a ținut acolo în munți până când ei au putut să pășească pe drum uscat. Laudă lui Dumnezeu.

Daniel a stat acolo în rândul de datorie ca profet înaintea lui Dumnezeu, vorbind Cuvântul lui Dumnezeu și refuzând să își plece genunchiul înaintea oricărui alt lucru. El a fost luat din acel post de datorie și aruncat în groapa cu lei flămânzi și furioși. El avea nevoie de ceva de mijloc. El avea nevoie de un gard care să împrejmuiească acei lei. Dumnezeu însă a trimis un înger care a pregătit o cale pentru el. Ce minunat este Dumnezeu. Noi trebuie să umblăm numai pe calea pregătită de El.

Copiii lui Israel aveau nevoie de un furtun cu apă când au intrat în acea zi în cuptorul în flăcări. Ei au stat loiali, chiar acolo în linia de datorie. Ei aveau nevoie de un furtun cu care să astâmpere focul, dar Dumnezeu le-a trimis un al patrulea Om care l-a uimit pe împărat. Acea a fost calea aleasă de Dumnezeu.

Înțelepții din est căutau Steaua din Iacov care răsărea. Ei căutau o călăuză care să îi ducă acolo, iar Dumnezeu le-a dat o stea. El i-a călăuzit către micul împărat. Eu pot auzi micuța soție a lui Belzar spunând, „Hei, Belzar, unde te duci?”

„Eu merg până în Ierusalim”. Oh, vai. Aceasta se afla în est, departe în India. Eu am fost acolo nu demult. Ei încă mai au acei oameni înțelepți pe stradă. El a spus: „Eu merg acum.” Ei bine, ei trebuiau să aibă o busolă după care să se orienteze. Tu vei spune: „Vezi că ți-ai uitat busola.”

„Nu am nevoie de ea acum. Eu merg pe drumul pregătit de Dumnezeu.” Amin. „Eu merg pe drumul pregătit. Și l-a condus direct la tânărul împărat ce se născuse.

Într-o bună zi, lumea a vrut un Salvator. Ei aveau nevoie de un Salvator. Dumnezeu le-a dat pe Fiul Lui. Isus, Salvatorul, a făcut un sacrificiu. El a fost Calea de mijloc. El trebuia să stea între păcătos și pedeapsa pe care Dumnezeu a pus-o peste el, între viață și moarte, rai și iad. El a fost Dumnezeu din spărtură, un Salvator.

După ce El a murit, a fost îngropat și s-a ridicat din nou, biserica a avut nevoie de o putere ca să îi predice Evanghelia. El nu le-a dat o educație. El nu le-a construit o școală. El nu le-a format o organizație, ci le-a dat Duhul Sfânt. Acea a fost calea pregătită de Dumnezeu.

Dumnezeu are o cale pregătită. Noi încercăm să facem o altă cale, dar Dumnezeu are o cale pregătită. Cel mai bun lucru este să îi urmezi calea. „Tu vei primi puterea după ce vei absolvi facultatea. Tu vei primi puterea după ce vei deveni un diacon.”

„Voi veți primi o putere după ce Duhul Sfânt va veni peste voi. Apoi veți fi martorii Mei în Ierusalim, Iudeea și în cele mai îndepărtate părți ale lumii.” Da, domnule.

După două mii ani de necredință, cădere, crezuri, doctrine, dogme adăugate la biserică, ei au avut nevoie de un semn ca să vadă dacă El este încă în viață sau nu. Oh, vai. Dumnezeu are o cale pregătită, dovada învierii Lui, un semn pe care l-a promis seminței împărătești a lui Avraam.

El a promis seminței împărătești a lui Avraam că ea va avea același semn pe care l-a văzut Avraam (noi am văzut asta seara trecută. Noi trăim în timpul serii când profetul a spus: „Seara se va face lumină.”

Ce s-a întâmplat? Civilizația a călătorit împreună cu soarele și observați cum ea a ajuns pe coasta de vest. Ei nu au unde să meargă mai departe. Dacă merg înainte, ei trebuie să meargă iarăși în est. Observați acum. Profetul a spus: „Va veni o zi în care nu va fi nici zi și nici noapte.” A fost o zi apăsătoare, cețoasă, așa cum aveți aici, pe coastă. Tu ai doar destulă lumină ca să poți vedea de jur împrejur, dar nu este ca lumina originală de la soare care se ridică într-o dimineață senină.

Așa cum soarele (SUN-în engleză) se ridică în est și spune în vest, tot așa și Evanghelia Fiului (SON-în engleză) se ridică în est și apune în vest. Același soare care se ridică în est, este cel ce apune în vest. Același Fiu (Aleluia) care aruncă lumina Evangheliei și puterea semnului Mesianic către oamenii din est, în zilele de pe urmă, după ce norii s-au îndepărtat de pe biserică, același Fiu se ridică cu puterea vindecătoare în aripile Lui și aduce puterea care este dovada că El rămâne Fiul lui Dumnezeu. „Va fi lumină pe timpul serii.” Calea pregătită de Dumnezeu.

Dumnezeu a pregătit calea Lui, semnul Mesianic, prin care dovedește că „Isus este Același ieri, azi și pentru totdeauna”, după cum spune Evrei 13.8. Calea pe care a avut-o pentru Avraam și sămânța lui naturală a avut-o și pentru sămânța lui împărătească.

Noi trăim în zilele de pe urmă, când bisericile devin formale, având crezuri și dogme. Oamenii au devenit formali. Trezirea este pe terminate, iar oamenii s-au dus înapoi la felul lor vechi de viață. Ei nu mai vor să meargă la biserică. Ei stau

acasă și se uită la televizor. Ei se duc la tot felul de petreceri, iar femeile se îmbracă după moda din Hollywood. Bărbații, care ar trebui să fie conducătorii propriilor lor cămine, dau voie soților lor să poarte pantaloni scurți și să fumeze țigări, se numesc pe sine creștini, cântă în coruri și așa mai departe. Totul este plin de mizerie și vomă.

Dumnezeu a spus: „Eu voi da înapoi anii ce i-au mâncat lăcustele Arbeh, Ielec, Hasil și Gazam. Eu voi da înapoi, a spus Domnul.” Biserica de la Rusalii a căzut și a fost mâncată de biserica romană (lăcustele care sunt organizațiile și denomițiile). Dumnezeu a spus însă, că El o va restabili în zilele de pe urmă.

Lumina serii va străluci. Noi avem nevoie de un evanghelism de seară cu un mesaj de seară și nu o grămadă de crezuri. Ei au avut o ploaie timpurie și o ploaie târzie. Cuvântul evreiesc „timpuriu” înseamnă a „însămânța ploaie”. Ploaie care însămânțează, apoi ploaie care culege. Cu ce ne alegem noi din această trezire? Cu mai mulți membri. Ce am însămânțat? Sămânță denominațională. Noi culegem o recoltă denominațională.

Bapțiștii au acum un slogan: „Încă un milion în anul 1944”. Billy Graham, marele evanghelist... Este adevărat. Noi apreciem acești bărbați. Ce avem noi nevoie să facem astăzi, frate, este să însămânțăm sămânța Evangheliei, a puterii Cuvântului, a învierii lui Hristos, Ființa vie care trăiește cu noi, în noi, la timpul prezent. „*Cel ce crede în Mine va face lucrările pe care le fac și Eu.*” Amin.

Nouă ni s-a promis un mesager în zilele de pe urmă. Maleahi 4 a spus că va restabili credința copiilor înapoi la aceea a părinților. Copiii rusalistici (penticostali) care sunt acum îndepărtați vor fi aduși înapoi la mesajul rusalistic original. Aleluia. Eu mă simt religios acum. Amin. Amin. „Eu voi da înapoi.” Dumnezeu are o cale pregătită astăzi. Este un Rusalii restituit, pus înapoi la aceleași lucruri, aceleași semne și același mesaj. Amin. Așa este.

Ce spun cu asta? Că trebuie să umblăm pe calea pregătită de Dumnezeu. El ne-a

pregătit un mesager, pe Duhul Sfânt. El ne-a dat un Cuvânt. Dacă un duh vorbește împotriva Cuvântului, acela nu poate fi Duhul Sfânt, pentru că Duhul Sfânt a scris Cuvântul. *„La început a fost Cuvântul, Cuvântul a fost cu Dumnezeu și Cuvântul a fost Dumnezeu. Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi.”* Evrei 4.12: *„Cuvântul lui Dumnezeu este mai ascuțit ca o sabie cu două tăișuri (ce taie toată carnea lumească de pe tine); El deosebește gândurile și dorințele inimii. Voi da înapoi, zice Domnul.”* *„Acolo se va croi o cale, un drum, care se va numi Calea cea sfântă: niciun om necurat nu va trece pe ea, ci va fi numai pentru cei sfinți; cei ce vor merge pe ea, chiar și cei fără minte, nu vor putea să se rătăcească.”* (Isaia 35:8) Aleluia.

Tu nu poți umbla cu Hollywood-ul și cu biserica în același timp. Tu nu poți umbla cu Dumnezeu și cu lumea în același timp. Tu nu poți să îl iubești pe Dumnezeu și pe Mamona în același timp. Ceea ce avem nevoie astăzi, nu sunt mai multe organizații sau apartenențe la o biserică, ci de o curățire de la amvon până la omul de servicii, împreună cu o trezire de modă veche ca a sfântului Pavel. Avem nevoie de Duhul Sfânt și de o umblare pe calea pregătită de Dumnezeu. Amin. Dumnezeu are o cale pregătită. Haidеți să umblăm pe ea.

Dumnezeu a promis când a fost aici pe pământ: *„Lucrările pe care le fac Eu le veți face și voi.”* Isus a mai promis: *„Cum a fost pe vremea lui Lot, a Sodomei, tot așa va fi și la venirea fiului omului.”* Ce este? Este calea pregătită de Dumnezeu.

Într-o zi, o mulțime de ucenici s-au dus pe mare. În aceeași zi, ei participaseră la o adunare unde văzuseră un Om care a rupt o pâine, a așezat-o jos și o altă pâine a crescut deasupra ei până când a hrănit cinci mii de oameni cu ea. Ei au spus: *„Trebuie să fie Dumnezeu. Nimeni nu poate face aceasta în afară de Dumnezeu.”*

Ei se aflau acum pe mare, într-o barcă. Ei s-au dus fără El, și erau împinși în toate părțile și nu știau unde să se ducă. Vâslele s-au rupt și barca era purtată de colo colo; pânzele se rupseseră și nu aveau cum să scape de puterea Satanei care sufla un vânt puternic împotriva lor.

Mă întreb dacă nu cumva ne-am avântat și noi într-un vârtej în acest timp de trezire construind peste tot clădiri mari și predicând că venirea lui Hristos este aproape. Lucrările noastre mărturisesc împotriva noastră. Oh, vai, și misionarii noștri umblă fără încălțăminte în picioare. Ce se întâmplă, frate? Ceva nu este în regulă. Observați condiția prin care biserica merge acum. Dumnezeu însă a promis că va restabili totul și va aduce înapoi ce s-a pierdut. El a promis că va face o cale.

Toată speranța a fost pierdută pentru acei ucenici. Ei s-au lăsat bătuti și au spus: „Ei bine, noi nu putem să mergem mai departe. Noi vom muri aici pe mare în noaptea aceasta.” Atunci Isus a venit pe apă. Ceea ce este trist, este faptul că Dumnezeu le-a pregătit o cale de scăpare, dar ei s-au temut să o urmeze. Ei au spus: „Pare ceva de speriat. Oh, El este un Duh.” Ei au început apoi să strige de frică. Isus a spus: *„Nu vă temeți. Bucurați-vă. Eu sunt.”*

Dumnezeu a pregătit o cale pentru ca oamenii de astăzi să vadă că trăim în zilele de pe urmă. Nu vă temeți de ea. Credeți.

Haideți să ne aplecăm capetele numai un moment. Dumnezeu are o cale pregătită, prieteni. Este marcată peste tot de-a lungul drumului. Calea aceasta este însă îngustă. *„Largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare, și mulți sunt cei ce intră pe ea”.* (Matei 7:13)

Este aici cineva care nu cunoaște calea și nu știe ce înseamnă să meargă pe calea vieții, nu îl cunoaște pe Hristos și nu a fost umplut cu Duhul Sfânt? Eu vă cer asta în calitate de slujitor a Lui cu toată sinceritatea inimii mele. Dacă sunteți aici și nu îl cunoașteți ca Mântuitor, ridicați mâna (când ridicați mâna acest lucru va mărturisi pentru voi) și spuneți: „Frate Branham, eu vreau să te rog pentru mine ca să umblu pe calea pregătită de Dumnezeu.”

Tu poți fi un membru a unei biserici, dar acest lucru nu înseamnă nimic. Tu spui: „Ei bine, eu trăiesc o viață bună și curată.” Asta nu înseamnă nimic în ochii lui Dumnezeu. Cine ar fi putut să fie mai curat ca acei farisei din vremurile acelea? Ei

erau oameni cum spunem astăzi, cu frica lui Dumnezeu. Isus a spus însă: „Voi sunteți de la cel rău”, pentru că ei nu îl cunoșteau pe Mesia. Dacă nu îl cunoști în mod personal...

Noi ne trimitem copiii la școli biblice și colegii și îi învățăm Biblia. La ce îți folosește să cunoști Biblia dacă nu îl cunoști pe Autorul ei? Biblia nu spune că trebuie să cunoști Cuvântul. Satan cunoaște Cuvântul mai bine ca orice student în Biblie din lume, dar asta nu îl mântuiește. Viața nu este cunoașterea Cuvântului, ci cunoașterea Autorului.

Dacă nu îl cunoașteți, ridicați mâna și spuneți: „Frate Branham, roagă-te pentru mine. Eu doresc să îl cunosc. Eu doresc să îl cunosc din toată inima mea.” Dacă aici se găsesc păcătoși, să ridice mâna și să spună: „Roagă-te pentru mine. Eu vreau să îl cunosc. Eu doresc să umblu pe calea Lui, pe calea pregătită de El. Eu îmi dau seama că în ciuda faptului că m-am alăturat unei biserici, tot aș fi speriat de moarte dacă ar fi să trec dincolo chiar acum, și asta pentru că nu sunt mântuit.” Dumnezeu să te binecuvânteze. Mai este cineva? „Eu vreau să îl cunosc.” Dumnezeu să te binecuvânteze, tânără femeie. Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Este bine.

Frate Brent, Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Eu îți spun că numai un bărbat adevărat admite că este greșit. Când un bărbat greșește și recunoaște acest lucru, eu am multe speranțe pentru el. De asemenea, când o femeie greșește și recunoaște acest lucru, eu am multe speranțe pentru ea. Când însă ei sunt greșiți și nu recunosc...„Cel ce își ascunde sau acoperă păcatul nu propășește. Cel ce își mărturisește păcatul capătă îndurare.” Dacă sunteți greșiți și știți asta, ridicați mâna și spuneți: „Roagă-te pentru mine, frate Branham.” Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Mai este cineva, înainte să ne rugăm? Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Da, Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Mai este cineva înainte de rugăciune? Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Este nevoie de mult curaj să faci acest lucru.

Spuneți: „Da, Doamne, eu cred.” Eu mă uit să văd mai multe mâini. Și El vă

privește. Nu vă îndoiiți. Credeți. Continuați să vă rugați. Gândiți-vă numai dacă ați fi fost acum pe moarte. Sunteți siguri că decizia voastră este corectă și că ați luat o hotărâre bună?

Tatăl nostru ceresc, eu văd cam cincisprezece mâini ridicate care spun: „Sunt greșit. Roagă-te pentru mine.”

Doamne Dumnezeule, eu voi citi cuvintele Tale. Tu ai spus în Evanghelia lui Ioan capitolul 5 și versetul 24: *„Cel ce aude cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis va căpăta viață veșnică și nu va veni la judecată, ci va trece de la moarte la viață.”* Aceasta a fost promisiunea Ta, Doamne.

Ei au ridicat mâinile arătând că în jurul lor se găsea un Duh care le spunea că sunt greșiți. Ei și-au ridicat mâinile către Creatorul lor care i-a plămădit, recunoscând în fața Lui că au greșit. Tată, ei sunt sinceri din adâncul inimii lor și au trecut de la viață la moarte. Tu ai promis acest lucru. Tu ai spus: *„Cel ce Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu și a îngerilor.”*

Noi avem un sacrificiu pregătit. Dumnezeu a pregătit acest lucru pentru vindecarea și salvarea noastră. Dumnezeu a pregătit o cale pentru toate nevoile noastre. El este Iehovah-Jireh, Domnul care își pregătește un sacrificiu”. El a făcut acest lucru. Fie ca pacea și harul să se odihnească asupra lor, Tată. Ei sunt ai Tăi. Ei sunt cei pe care Isus Ți i-a dat. El a spus: *„Nimeni nu poate să îi smulgă din mâna Ta.”* Ei sunt ai Tăi.

Ei sunt sinceri și eu cred asta din toată inima. Eu mă rog această rugăciune de credință pentru ei, pentru ca ei să știe că Tu ești Dumnezeu și nu ești mort, să știe că Tu ai murit odată și te-ai ridicat în a treia zi. După două mii de ani de critici în care mulți au încercat să batjocorească Numele Tău și să distrugă Biblia, acest Cuvânt stă încă în picioare astăzi și Tu ești aici dovedind acest lucru. Mântuitorul nostru a spus: *„Eu sunt viu pentru totdeauna și am cheile morții și a iadului.”*

Doamne, ei sunt ai Tăi. Ei sunt ai Tăi în fața acestei adunări și a prezenței cerului și a bisericii Dumnezeului celui viu. Să îi păstrezi, Tată, și în acea zi măreață, fie ca să avem privilegiul să ne întâlnim unii cu alții încă odată în jurul acelei mese de Cină din acea seară în Împărăția cerului.

Fie ca ei să găsească o biserică bună, o biserică a Evangheliei depline și să primească botezul creștin. După aceea, Tată, fie ca ei să primească botezul cu Duhul Sfânt și să trăiască o viață cu frică de Dumnezeu după aceea. Împlinește aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Înainte ca eu să vin aici și să alinez linia de rugăciune, câți oameni bolnavi sau care au nevoie de Dumnezeu și nu au bilet de rugăciune se găsesc aici? Ridicați mâna.

Noaptea trecută eu v-am arătat cum semnul lui Isus a arătat că El era Mesia începând de la Avraam și până la încheierea timpului pentru evrei. El a fost promis de Isus seminței împărătești, care este biserica, să-L primească la vremea potrivită.

Eu v-am spus că Dumnezeu nu poate lua niciodată vreo decizie sau să fie chemat în scenă fără să procedeze la fel cum a făcut-o și înainte. Dacă Dumnezeu a fost chemat să mântuiască un om și i-ar fi spus acestuia: „Stai în cap”, atunci așa ar fi trebuit să se întâmple de atunci încolo pentru totdeauna. Dar Dumnezeu a salvat un om prin sângele vărsat de un nevinovat, și așa va rămâne pentru totdeauna.

Noi am încercat să educăm, să denominăm și multe alte programe, dar toate acestea au eșuat și au îndepărtat omul și mai mult de Dumnezeu și chiar omul față de om. Când însă am venit sub sângele vărsat, toți metodiștii, baptiștii, catolicii și prezbiterienii, pot să se înțeleagă, pentru că suntem pe calea pregătită de Dumnezeu și avem părtășie prin sângele lui Isus Hristos, care este singurul teren comun pentru părtășie.

Nouă nu ne pasă de cine stă lângă noi când Duhul se pogoară. Ei pot fi prinți, judecători, sau orice altceva. Noi suntem aici ca să ne închinăm lui Dumnezeu și nouă nu ne este rușine de Evanghelia lui Isus Hristos, pentru că ea este puterea lui Dumnezeu de mântuire, calea pregătită de Dumnezeu pentru păcătos.

Isus a spus: „*Cel ce crede în Mine va face lucrările pe care le fac și Eu.*” Toți cei ce au mai fost în adunările mele, știu unde vreau eu să ajung. Eu prezic următorul lucru: biserica este în cea mai critică condiție în care a fost vreodată.

Acei sclavi ai Egiptului au stat pe malul apei după ce acel profet a venit și le-a adus o mare trezire și au văzut mâna înfricoșătoare a lui Dumnezeu. Ei au fost protejați pe calea lor, au dansat în Duhul după ce au trecut Marea Roșie și au văzut cum dușmanii lor s-au înecat înapoia lor (cu toate apucăturile rele și alte lucruri cum le spunem noi astăzi); ei au văzut cum toate acele lucruri ce îi chinaseră înainte, au pierit înapoia lor. Ei au văzut-o pe Miriam cum dansa în Duhul și pe Moise cum cânta în Duhul și așa mai departe. Cu toate acestea, când ei se aflau numai la zece zile distanță de pământul făgăduit, nu au știut că se aflau de fapt, la patruzeci de ani distanță de el. De ce? Pentru că ei au refuzat să îl urmeze pe Dumnezeu. Ei au dorit o lege în locul harului. Ei au primit ce și-au dorit, așa că puteau să facă ceea ce inima le poftea. Omul a încercat întotdeauna să facă ceva pe cont propriu. Dumnezeu i-a lăsat pe toți să piară în pustie și a ridicat o generație nouă pe care a dus-o în țara promisă.

Cu atât mai mult știa biserica pentecostală acum patruzeci de ani, când acele mame cu părul lung și fuste lungi dansau în Duhul, că fiicele lor vor deveni împărătesele Hollywoodului, așa cum ele încearcă să fie astăzi. Nici acei bărbați integri și cu frică de Dumnezeu care ar fi murit pentru acel Cuvânt și care au stat sub foc continuu fiind numiți „holy-rollers” și aruncați în închisoare, care mergeau din colț în colț de stradă ca să aducă Evanghelia, nici acei bărbați nu au știut că fiii lor vor permite acestor lucruri să aibă loc, și ca bisericile lor să ajungă la fel ca alte denominațiuni.

Timp de patruzeci de ani, ei s-au tot plimbat de colo colo, dar vine ceva nou:

„Dumnezeu va da înapoi”, a spus Dumnezeu. Cineva care va umbla în Duhul, va aduce și va spune adevărul. Joshua, Iehovah-Salvatorul, El i-a trecut peste râul Iordan.

Frate și soră, Hristos trăiește astăzi. El nu este mort. Dacă El este mort, atunci religia noastră este în zadar. El s-a ridicat din nou și trăiește pentru totdeauna. El a murit numai pentru ca să poată ridica păcatul. El a fost Emanuel.

Când El s-a dus peste munte, albina morții a bâzâit peste El, știind că avea să Îl împungă. Dar ea nu a știut că El era... Satan nu a știut că El a fost un profet. El l-a legat la ochi cu o cârpă, l-a scuipat și l-a lovit cu niște nuiele spunând: „Dacă ești un profet, spune cine te-a lovit.” Vedeți? „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, schimbă aceste pietre în pâini.” Vedeți? Acei farisei bătrâni stăteau acolo și spuneau: „Dacă El era un profet, ar fi știut ce fel de femeie este cea care Îi spală picioarele”, ca și când El nu ar fi știut acel lucru. Vedeți?

Când El l-a văzut pe Simon și l-a chemat pe nume spunându-i: *„Numele tău este Simon. Tu ești fiul lui Iona,,,”* acea sămânță predestinată a lui Dumnezeu, a ieșit repede la viață. Când Filip s-a dus cu Natanael, El a spus: *„Iată un israelit în care nu se găsește vicleșug.”*

El a spus: *„Rabi, când m-ai cunoscut?”* Și El a răspuns: *„Eu te-am văzut înainte să te cheme Filip, când erai sub smochin.”* Natanael a spus apoi: *„Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Împăratul lui Israel.”* Ei au știut că acela a fost un semn mesianic. Așa este. Acea a fost calea pregătită de Dumnezeu pentru ei ca să Îl vadă.

Îngerul acela de la Sodoma, era întors cu spatele către cort și l-a întrebat pe Avraam unde se afla Sara, soția lui. Ea se găsea în cort. El a spus apoi: *„Eu te voi vizita când va veni copilul”,* iar Sara a râs în sinea ei. El a spus: *„De ce a râs Sara?”* Isus a spus: *„Așa cum a fost în zilele lui Lot, tot așa va fi și pe vremea venirii Fiului Omului.”* Avraam a venit prin tot felul de semne, dar chiar înaintea focului, a venit acel semn. Israel a venit prin tot felul de semne. Înainte însă ca să vină focul, a

venit acel semn. Israel a venit prin tot felul de semne, dar înainte ca ei să fie excomunicați din prezența lui Dumnezeu, ei au văzut acel semn mesianic.

Biserica a trebuit să treacă prin luterani, bapțiști, prezbiterienii, pilgrimi, nazarineni și penticostali cu vorbirea în limbi ca să ajungă aici. Ceva trebuie să se întâmple. El trebuie să fie același Dumnezeu.

Eu nu am nici o educație, dar vă spun adevărul. Eu sunt fratele vostru. Dacă eu vă spun adevărul, atunci Dumnezeu trebuie să întărească acest adevăr. Dacă acesta nu ar fi fost adevărul, atunci Dumnezeu nu ar fi avut nimic de a face cu el.

Noi toți știm că Cuvântul Domnului vine la profeti. Profetii erau Cuvântul Domnului manifestat. Isus era Profetul, și din această cauză Deuteronom a spus: *„Domnul Dumnezeul tău vă va ridica un profet.”* Când L-au văzut făcând acest lucru, cu toate că ei nu avuseseră un profet de sute de ani, ei tot au știut că a fost acel profet.

Uitați-vă la acea femeie micuță de acolo, la acea prostituată din Ioan 4, care a stat acolo în acea zi. Isus, care era un iudeu, a venit și i-a cerut apă, apoi au continuat să vorbească o bună bucată de vreme. Isus a încercat să afle care era problema ei, și când a aflat, El a spus: *„Du-te, ia-ți soțul și vino aici.”* Ea a răspuns: *„Eu nu am soț.”*

El a spus: *„Adevărat ai spus. Tu ai avut cinci, și cel cu care trăiești acum, nu este soțul tău.”* Uitați-vă la acea femeie micuță. Ea a spus: *„Domnule, eu văd că Tu ești un Profet.”* Dacă observați, King James a spus: „Un profet”, dar dacă vă uitați la trimiterile de la margine, ele spun: *„Acel Profet”* care trebuia să vină. Ei l-au întrebat pe Ioan: *„Ești tu acel Profet?”* Ei știau că Mesia trebuia să fie un profet.

Ea a spus: *„Ești Tu acel profet care trebuie să vină? Noi știm că Mesia, care se numește Hristosul, când vine, acela va fi semnul Lui. El ne va arăta aceste lucruri.*

Dar Tu, cine ești?” Isus a spus: „Eu sunt Acela, care vorbește cu tine.”

Frater, acei farisei școliți și denomiționali scorțoși stăteau acolo spunând: *„Este un diavol, un Beelzebub, un ghicitor.”*

El a spus: *„Eu vă iert, dar într-o zi va veni Duhul Sfânt și va face același lucru. Un singur cuvânt rostit împotriva Lui nu va fi iertat nici în lumea asta și nici în cea viitoare.”*

El a spus: *„Voi cercetați Scripturile, dar chiar ele vorbesc despre Mine.”* El a fost Cuvântul lui Dumnezeu făcut carne. El este o manifestare. *„Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu să nu mă credeți. Scripturile mărturisesc despre Mine. Voi credeți că în ele aveți viața veșnică, dar ele vorbesc despre Mine.”* Cu alte cuvinte: *„Ele sunt cele care mărturisesc Cine sunt Eu.”*

Aceleași Scripturi spun că zilele în care trăim, dovedesc că suntem în vremea serii. Dumnezeu însă a pregătit o cale de scăpare. Fugiți către ea cât puteți de repede. Acea scăpare este Isus Hristos, Duhul Sfânt. Noi suntem cu toții botezați într-un singur Duh.

Eu cred în strigăte, vorbire în limbi și toate aceste lucruri, dar să nu depindeți de aceste lucruri. Este vorba de Viața care este în ele. Acea Viață este cea care crede Cuvântul. Dacă tu nu crezi Cuvântul, nu contează dacă vorbești în limbi sau faci orice altceva, pentru că ce se află în tine, nu este Duhul Sfânt.

Duhul Sfânt a scris Cuvântul, și în concluzie, Duhul Sfânt nu poate să își nege propriul Său Cuvânt. Vedeți? Duhul Sfânt va puncta fiecare din acele propoziții cu „Amin, Amin”, întocmai, linie cu linie.

Duhul Sfânt a fost Acela care a făcut promisiunea, și mulți știu că Biblia a spus că

„Isus Hristos este acum un Mare Preot care poate fi atins de neputințele noastre.”

Toți știu că Biblia a spus în Evrei 13.8 că *„Isus este Același ieri, azi și pentru totdeauna.”* Dacă El este același Mare Preot, El trebuie să se poarte în același fel. Isus a spus: *„Lucrările pe care le fac Eu le veți face și voi.”* Ce fel de lucrări a făcut El?

Biblia arată în mod simplu că noi ne aflăm în zilele de pe urmă și că acesta este ultimul semn. Eu sunt destul de tânăr, am numai cincizeci și trei de ani. Urmăriți acum: în Numele Domnului, voi nu veți vedea ceva mai mareț. Voi sunteți pe o cale greșită aici.

Citiți primele capitole din Apocalipsa. Bisericii dintre neamuri nu i s-a promis prea mult. Așa este. Acele lucruri pe care le citiți, vin în Israel după ce biserica este dusă, așa că, să ai grijă, frate. Ea va trece pe lângă tine și tu nici nu vei ști.

„Pe care dintre profeți nu i-au ucis cu pietre părinții voștri? Dacă m-ați fi cunoscut pe Mine, mi-ați fi cunoscut ziua.” Ei nu l-au cunoscut pe Ioan până când acesta a fost mort și îngropat. Ei nu l-au cunoscut pe Isus până când a fost mort și îngropat. Ei nu l-au cunoscut pe Sfântul Patrick sau pe Ioana D’Arc. Biserica catolică a ars-o pe stâlp, ca vrăjitoare, pentru că femeia avea putere prin rugăciune și avea vedenii. Ei au spus că ea era o ghicitoare, o vrăjitoare și au ars acea femeie ce striga după milă. Oh, desigur. Două sute de ani mai târziu, voi ați dezgropat pe acei preoți și i-ați aruncat în râu, dar clipa a trecut pe lângă voi și nu ați cunoscut-o. Chiar și ucenicii au spus: *„De ce spun cărturarii că mai întâi trebuie să vină Ilie?”*

El a spus: *„Ilie a și venit, iar voi nu l-ați cunoscut.”* Trece peste capul vostru și voi nu îl cunoașteți. Nu scăpați clipa. Hristos, Duhul Sfânt, este aici.

Să țineți minte aceste două cuvinte înainte să plec: apariția lui Hristos și venirea lui Hristos sunt două lucruri diferite. Hristos apare acum în plinătatea puterii Lui.

Venirea Lui va avea loc după toate acestea. El se arată înainte să vină. Dumnezeu, ai milă.

Fiecare persoană de aici, să fie acum foarte respectuoasă. Eu am vorbit și am așteptat până când Prezența Lui a fost aici. Eu Îl voi ruga în Numele lui Isus Hristos, să ne ia în mâna Lui și să ne îndepărteze necredința. Îndepărtează-ne temerile, îndoielile și frustrările, Doamne. Dă frustrările acestei grupări la o parte pentru ca să poți face lucrările pe care le-ai promis în zilele de pe urmă. Noi vrem să mergem de aici, Dumnezeu, cu inimile arzând în noi, și să vedem că Dumnezeul pe care îl slujim și la care strigăm și îi dăm laude, se arată viu printre noi. Îngăduie aceasta, Doamne. Așa să fie în Numele lui Isus Hristos.

Dacă este vreo îndoială în inima cuiva, să veniți aici și să îmi luați locul. Dacă eu v-am spus adevărul, Dumnezeu este obligat să întărească aceasta. Cei care v-ați ridicat mâinile, eu vă voi cere să faceți ceva într-un minut.

Cei ce cred că ceea ce v-am spus este adevărul, să vă rugați și să spuneți: „Doamne, lasă-mă să îți ating haina prin credință în seara aceasta.” Dacă m-ați atinge pe mine, nu ați avea nici un rezultat. La fel s-ar întâmpla și dacă ați atinge pe oricare din frații de aici sau oricine altcineva. Voi să Îl atingeți însă pe El numai o dată. Urmăriți Duhul. Așa Îl cunoaștem pe Hristos. Nu îl cunoaștem după felul cum se îmbracă, cum își pieptăne părul, barba; după cum vorbește, ce fel de limbaj are. Voi Îi cunoașteți însă viața. Hristos este o viață. *„Noi știm că atunci când Mesia va veni, El ne va spune aceste lucruri. El este Același ieri, azi și pentru totdeauna.”*

Să vă rugați în mod sincer. Nu fiți agitați. Dacă vă veți agita, veți pierde acest lucru. Să fiți simpli. Oamenilor le scapă această simplitate. Ei fac totul foarte complicat și din această cauză ei nici nu l-au văzut pe Isus. El le-a spus atunci: *„Isaia v-a spus că aveți ochi dar nu vedeți, aveți urechi dar nu auziți.”* Vedeți? Voi puteți să vă dați seama că Hristos, Fiul lui Dumnezeu, trăiește. Acum să vă rugați. Dacă Dumnezeu face ceea ce Biblia spune că face, atunci este adevărul și Biblia are dreptate.

Dacă El nu face acest lucru, atunci El nu este Dumnezeu. Toți știu că Dumnezeu este obligat Cuvântului Său. Nu credeți acest lucru? El trebuie să se țină de Cuvânt. Voi să vă rugați acum și să credeți din toată inima că Dumnezeu vă va da acest lucru. Acum, fie ca El să își aducă Duhul, să ne vorbească și să ne confirme Cuvântul. Urmăriți cu atenție.

Țineți minte acum, câți dintre voi, cei de aici ați văzut poza Îngerului Domnului din acea revistă? Desigur. Eu cred că au arătat-o aici în clădire. Noi vom fi cu toții judecați în acea zi a judecății dacă îl scăpăm din vedere pe Hristos. Aceeași Lumină de acolo, se află acum aici, la mai puțin de un picior distanță (30 cm).

El a spus: „Eu vin de la Dumnezeu și merg la Dumnezeu”. Acea Lumină a venit jos și a fost făcut carne. El s-a întors de la înviere în glorie, iar Pavel a fost lovit de aceasta pe drumul său către Damasc.

Acea lume științifică a dovedit că acea Lumină este o ființă supranaturală și produce aceeași viață pe care a produs-o când a fost aici în Hristos, dar dacă El nu face același lucru în biserica Sa, atunci nu este aceeași Viață.

Priviți aici. Aici este o femeie micuță care și-a aplecat capul chiar acum. Ea încearcă să creadă și se roagă pentru ochii ei. Ochii ei sunt într-o stare rea și ea este îngrijorată pentru aceasta. Ea se uită direct la mine. Ea este din Norvegia. Așa este. Tu ai o carte de rugăciune? Nu ai? Nici nu ai nevoie de ea. Ochii tăi se vor face bine acum. Credința ta L-a atins.

Ai credință. Haideti să luăm un minut din timpul nostru. Du-te la acea femeie. Stai în picioare numai un minut. Unde a fost ea? Este o vedenie. Este ca și când am visat ceva. Unde a fost acea femeie? Eu cred că a fost aici în spate. Acele lucruri au fost adevărate, doamnă? Ce s-a spus? Ridică mâna. Tu te-ai rugat în felul acesta?

De unde să știu eu pentru ce s-a rugat ea, ce s-a rugat și despre ce este vorba,

unde este ea și ce s-a întâmplat? De unde să știu dacă femeia este pentru mine o străină? Eu nu am mai văzut-o în viața mea și noi suntem total străini unul față de altul.

Du-te la ea după serviciu și întreab-o. Mulțumesc. Ce a făcut ea? Acest lucru confirmă Scriptura. „El este un Mare Preot ce poate fi atins de simțul neputințelor noastre.”

Aici văd un om înaintea mea. Linia vieții vine aici. El stă aici la capătul rândului, în suferință, cu probleme de spate. Crezi tu că Dumnezeu te va vindeca? Accepți vindecarea? Domnule Sanders, crezi tu că Dumnezeu este un mare Vindecător?

Eu vreau să te întreb ceva. Uită-te la mine. Seara trecută ai avut un simțământ ciudat când ai fost aici în adunare. Ceva a avut loc. Deseară, când vine înapoi... Acum crede cu toată inima și acea problemă se va duce de la tine. Crezi tu asta?

Eu nu te cunosc. Noi suntem străini unul față de altul, nu vezi asta? Uitați aici, fraților. Chiar acolo, peste acel bărbat este o lumină de chihlimbar aurie. Acel om este în suferință. El se află într-o stare proastă. Este nervos și aproape că a avut o cădere nervoasă. Tu ești un om cumsecade, ai o familie, o grămadă de copii, cam cinci copii. Așa este. Ai un bilet de rugăciune? Nu ai nevoie de el. Totul a trecut acum; poți merge acasă și să-ți câștigi existența pentru copiii tăi. Credința ta te întregește.

Vezi băiatul acesta care stă lângă tine? El a sărit când am arătat cu degetul acolo. Dacă tu crezi, acea boală de piele te va lăsa și te vei face bine. Crezi aceasta? Ai tu un bilet de rugăciune? Tu nu ai nevoie de el. Credința ta te întregește.

Crezi tu din toată inima? Întreabă-i pe oamenii aceia. Eu nu îi cunosc. Ei stau numai aici în adunare, dar au credință.

Aici se află o doamnă care se uită la mine. Și ea suferă de o durere de spate. Ea va crede. Se numește doamna Cobbles. Eu nu te cunosc. Ai un bilet de rugăciune? Nu ai nevoie de el. Credința ta te salvează.

Este El același ieri, azi și pentru totdeauna? Aceasta este calea lui Dumnezeu. Mergeți pe ea. Ce este? Isus Hristos cel Înviat. Uitați de toate aceste crezuri și lucruri de care voi încercați să vă țineți. Lăsați-le la o parte. Cuvântul se face carne printre noi. Noi vedem că este Cuvântul lui Dumnezeu.

Îl iubiți? Ați vrea să veniți să vă oferiți viața Lui și să Îl slujiți? Nu ați vrea să vă dedicați viața Lui încă o dată? Ați face aceasta? În timp ce ne aflăm încă în Prezența Lui, eu doresc ca fiecare persoană care se află aici și care dorește să își dedice viața și toți aceia care și-au ridicat mâna cu un timp în urmă, să vină și să stea aici numai pentru un minut. Eu mă simt călăuzit să fac aceasta și când simt că sunt călăuzit, este întotdeauna un lucru bun. Așa este. Acum voi veți vedea că ceva s-a întâmplat.

Noi ne vom strânge la râu,

La râul minunat, minunat;

Oh, ne vom strânge cu sfinții la râu

Care curge prin tronul lui Dumnezeu.

Da, noi (cu toții) vom fi la râu

La râul minunat;

Ne vom aduna cu sfinții la râu

Ce curge prin tronul lui Dumnezeu

Ne vom aduna la râu,

Unde îngerii strălucitori pășesc

Haideți să ne ridicăm mâinile acum

Da, ne vom întâlni la râu.

Râul frumos, frumos

Ne vom întâlni cu sfinții la râu

Care curge din tronul lui Dumnezeu.

Haideți să ne aplecăm capetele. Organistul va continua cu acea cântare în timp ce noi o vom murmura în inimile noastre. (Fratele Branham începe să murmure)

Haideți să continuăm să murmurăm, gândindu-ne că venim în Prezența Duhului lui Dumnezeu care se află aici cu voi.

Noi ne vom aduna la râu.

Tată ceresc, eu am pășit înaintea acestui grup pocăit. Biserica întregă împreună cu cei 10-15 oameni care stau în picioare, vrând să te cunoască mai aproape și să umble cu Tine, să te iubească mai mult. Ei stau aici, Doamne, cântând, „Ne vom aduna la râu”. Da, Doamne, noi ne vom aduna acolo și nu va fi mult până atunci.

Când timpul este terminat, Duhul lui Dumnezeu care este aici acum, marele Duh Sfânt care se mișcă peste clădire, acea dulceață a părtășiei care ne aduce mai aproape de El făcându-ne cunoscut că păcatele noastre vor fi iertate și greșelile duse... Când noi suntem gata să ne mărturisim păcatele, Dumnezeu este gata să ne ierte păcatele.

Tată ceresc, noi vedem cum ziua se scurge și Te-am văzut pe Tine făcând ceva în seara aceasta cum ai făcut înainte de crucificare. Noi știm că ne-ai promis prin Cuvânt că Tu vei face aceasta din nou. Tu ești ridicat dintre morți și ești Viu pentru totdeauna.

Chiar două mii de ani de critici și încurcături teologice nu au reușit să șteargă Cuvântul lui Dumnezeu. Noi îl vedem pe Hristos cum vine în scenă și face exact același lucru pe care l-a făcut când a fost aici pe pământ. Noi știm prin aceasta că El trăiește.

Noi știm că suntem acceptați, pentru că Îngerul care a venit la Avraam și la grupul ales, nu la cel de la Sodoma, ci la grupul ales, a făcut acel semn. Noi suntem atât de bucuroși, Doamne, că Tu ne dai de știre că noi suntem acea biserică ce iese afară și se separă și că nu mai suntem în Babilon, ci suntem născuți din nou și am devenit creaturi noi în Isus Hristos, care așteaptă venirea Lui. Nouă nu ne pasă de lucrurile lumii, pentru că suntem străini și călători. Moștenirea noastră este în ceruri, unde Dumnezeu stă pe tronul Lui.

Noi ne rugăm, Tată ceresc, ca să iei fiecare persoană de aici care se pocăiește și dacă am primit trecere înaintea Ta, și noi am predicat Evanghelia fără compromisuri, întocmai cum învață Cuvântul, Tu dovedindu-ne că acesta este

adevărul prin vizita Ta din seara aceasta, dacă am găsit trecere înaintea Ta, te rugăm Doamne, să ne ierți fiecare păcat. Să îndepărtezi fiecare răceală de la oameni și fie ca Duhul Sfânt, în puterea învierii lui Hristos, să se mute în fiecare inimă și să încălzească acele inimi. Uplete aceste inimi, Doamne.

Acum îngăduie ca un alt Rusalii să cadă peste audiență. Satan este învins. Fie ca puterea lui Dumnezeu să se mute în inimi și să sfințească fiecare inimă prin puterea divină a Duhului Sfânt. Împlinește aceasta, Doamne.

Eu îți ofer această rugăciune, Dumnezeule. Te rog să o îplinești în Numele lui Isus Hristos, Tată. Fie ca harul Tău să binecuvânteze adunarea din seara aceasta și binecuvântează-ne împreună cu Tine, Doamne, în locurile cerești. Împlinește aceasta în Numele lui Isus.

Toți cei ce cred din toată inima că Dumnezeu vă iartă, să promiteți prin harul lui Dumnezeu și în Prezența acestui Înger, a Duhului Sfânt care se află aici acum, că veți trăi pentru El de acum încolo, că vă veți ruga mai mult, veți sacrifica, veți posti și veți face tot ce stă în puterea voastră ca să trăiți pentru El prin harul lui Dumnezeu. Ridicați mâinile și lăudați-L. Spuneți acum: „Mulțumesc, Doamne, pentru că mi-ai dat această credință.” Dumnezeu să vă binecuvânteze. **Amin.**